

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 89

Číslo 33

16. srpna

Cena: 7 Kč

TÁBOR VE ZNAMENÍ BABYLONSKÉHO ZAJETÍ A NÁVRATU DOMŮ

Zní to skoro neuvěřitelně, ale listování čtyřmi tlustými táborovými kronikami mi to potvrzuje – letos se konal již čtrnáctý ročník našeho tábora v objektu pražské diecéze v Borovnici u Vlašimi. Tématicky jsme navázali na předchozí ročníky a uzavřeli tak probírání Starého zákona.

Po stručném zopakování předchozích dějů jsme začali knihou Ezechiel. Děti se s velkým nadšením naučily spirituál "Divné to věci dnes" a soutěžily v tom, kdo v časovém limitu obalí masem více suchých kostí (nebojte se, používali jsme obyčejnou modelínu a špejle, ze kterých děti vyráběly jednoduché figurky).

Další den jsme již přešli k Danielovi. Tato kniha nabízí velmi vděčné příběhy. Když se Daniel a jeho druhové dostali na dvůr krále Nabuchodonozora, seznamovali se s babylonským písmem a písemnictvím (luštění šifer a malý testík z dětské literatury). Král je chtěl krmit různými lahůdkami, jinoši však odmítli jíst pro Židy zakázaná jídla. Dali přednost zelenině a vodě a brzy se ukázalo, že jejich zdraví to prospívalo mnohem více než královy lahůdky. To nám poskytlo příležitost probrat s dětmi formou hry, které potraviny jsou zdravé a které ne.

Jistě znáte také příběh o Nabuchodonozorově snu. Nevěřili byste, jak jsme se pobavili při pokusech o výklad jiného, zcela vymyšleného snu. Měli jsme sice k dispozici snáře, je však otázkou, zda nám to

práci zjednodušilo. Svou zručnost jsme si pak vyzkoušeli při shazování sochy z králova snu (posloužila nám pyramida z ruliček od toaletního papíru, jež měla jednotlivá patra nabarvená podle materiálu, z něhož byla socha zhotovena).

Příběh o ohnivé peci jsme ztvárnili dramatizací. Protože se však žádné zlaté modle klanět nechceme, zahráli jsme si posleze hru, v níž se každý na zvuk flétny musel rychle ukrýt, aby se soše klanět nemusel.

Mene, tekel, ufarsin – tato záhadná slova napsala na zeď ruka, která značně vyděsila krále Belšazara, jenž znesvětil posvátné nádoby z jeruzalémského chrámu. K příběhu jsme hráli tři hry – děti se snažily uvedený nápis napsat co nejvícekrát křídami na chodník a aby se naučily, co znamená, sčítaly řadu čísel, vážily uvedené množství (mouky) a rozdělávaly toto množství na stejně velké díly – velký trénink přesnosti (a také matematiky). Na závěr se v horkém dni hodila střičkačková bitva, která symbolizovala dobytí Babylonu perskými a médskými vojsky.

Nakonec se Daniel ocitl v jámě se Ivy. V souvislosti s tímto tématem jsme si probrali, co víme o Iveh, a také jsme si povídali o tom, co jsou to modly – hlavně v dnešní době.

Nezadržitelně přecházíme ke knihám Ezdráš a Nehemáš. Sedmdesátileté zajetí Izraelců se chýlí ke konci a někteří z nich se vrací domů. Nebylo to jednoduché, o

Dokončení na str. 3

BRNO BUDE PATŘIT EKUMENICKÉMU SETKÁNÍ

Mladí lidé z celé republiky přijedou druhý víkend v říjnu do Brna, aby se zúčastnili ekumenického setkání s názvem Dny důvěry. S podporou bratří z Taizé, z vesničky na jihu Burgundska, kde se setkávají křesťané z celého světa, chtějí organizátoři akce navázat na snahu o smíření a důvěru

v lidské rodině, která mnohé z nich v Taizé naplnila. „Myšlenka Taizé má ve světě velký ohlas a počátkem devadesátých let se dostala i k nám. Po vlně nadšení a celosvětovém setkání Taizé v Praze se aktivita přesunula spíše do jednotlivých měst,“ vysvětlil koordinátor přípravného týmu Martin Hájiček.

Stejně jako v Taizé budou i v Brně srdcem akce modlitby s meditativními zpěvy. Poutníci se také budou moci zúčastnit nejrůznějších workshopů a biblických zamyšlení. „Skrze společnou modlitbu, biblické dílny nebo semináře může setkání pomoci podívat se na náš každodenní život ve světle evangelia,“ přiblížil český člen komunity Taizé bratr Josef, který na podzim do Brna také přijede.

Bratr Josef dále dodal, že již samotná příprava Dnů důvěry nabízí mnohé příležitosti k budování společenství a k prohlubování důvěry mezi generacemi, mezi věřícími a nevěřícími. Také proto realizační tým složený z členů různých církví už teď hledá hostitele z Brna a okolí, kteří mohou několik mladých na dvě noci ubytovat. „Jedním z nejsilnějších momentů setkání se může stát právě gesto přijetí mladých poutníků rodinami,“ popsal bratr Josef.

Dny důvěry v Brně navazují na stejnojmennou akci, která se s úspěchem uskutečnila před dvěma lety ve Zlíně. „Symbolickou štafetu jsme převzali letos my v Brně a věříme, že ani námi setkání neskončí a Dny důvěry se stanou živou tradicí,“ uvedl Martin Hájiček.

Francouzská vesnička Taizé je domovem mezinárodní ekumenické

komunity, kterou založil v roce 1940 bratr Roger. Bratři se zavazují na celý život, že budou spolu sdílet materiální i duchovní společenství, život v celibátu a velké prostotě. Dnes tvoří komunitu více než sto bratří – římských katolíků i různých protestantských vyznání. Bratři se živí pouze svou prací. Nepřijímají pro sebe žádné dary nebo dotace. Někteří z bratří žijí v malých skupinkách – fraternitách – mezi nejhudššími lidmi.

Od konce padesátých let dvacátého století mnoho tisíc mladých lidí z různých zemí nachází cestu do Taizé, kde se podílejí na týdenních setkáních s modlitbami a rozjímáním. Během některých letních týdnů se takto může setkat až 5 000 mladých lidí ze 75 zemí.

Srdcem setkání jsou společné modlitby, které třikrát denně shromažďují všechny přítomné v kostele Smíření a při kterých se střídá zpěv, ticho a naslouchání Božímu slovu.

Každý den vedou bratři komunity biblické úvody, na něž navazují setkání ve skupinkách. Část dne je věnována organizační či praktické pomoci. Ti, kdo chtějí prohloubit své osobní hledání ve světle evangelia, mohou prožít "týden v tichu".

Taizé kolem sebe nevytváří hnutí. Všichni, kdo vykročili na "pout' důvěry na zemi", jsou vyzýváni, aby se vraceli domů s těmito otázkami: jak se přiblížit k pramenům společenství s Kristem, jak žít z jeho pokoje a radosti? Jak být nositeli důvěry a odpuštění tam, kde žijeme?

Více informací: <http://www.dnyduvery.cz/program/>

KE ZPĚVU PÍSNÍ A K HUDEBNÍM VSTUPŮM DO BOHOSLUŽBY CÍRKVE

2

Dokončení z minulého čísla

Uvádíme to a chceme poukázat na důležitost přečtení textů písní v přípravě na bohoslužbu, a to proto, aby sloky obsahově zapadaly do kontextu liturgie! Např. v postní písni č. 246 sloka třetí (Chléb a víno přijmi, Pane) jednoznačně musí zaznít v části Obětování, tedy po vyznání víry. Pro správné zařazení zpěvních vstupů je naprosto důležitá spolupráce duchovního s varhaníkem, je dobré, aby varhaník dostal dopředu nejen čísla písní, ale také jejich rozvržení do bohoslužby.

Výběr písní k bohoslužbám v současné době je doporučován péčí liturgického směrovacího výboru ve vydávaných Kazatelských plánech, aby splňovaly požadavky, jež klade pro zpěv písní Bohoslužebný řád církve. Tím by měla být ulehčena příprava duchovních na shromáždění církve. Situace v mnohých obcích je však neradostná, neboť lidé si zvykli na svůj malý okruh "oblíbených" písní a nechťejí zpívat jiné. Někteří varhaníci pak zase odmítají hrát písně se

čtyřmi "béčky" či čtyřmi "křížky" a pak se farář musí podřídit tomuto "handicapu". V nastíněné problematice máme mnoho dluhů, vždyť náš Zpěvník patří bohatstvím obsahu, tradic k předním, kvalitním kancionálům křesťanských církví u nás. Proto bychom si měli vážít vlastního Zpěvníku, ale také s jeho písňovým materiálem kvalitně pracovat - a to vše závisí na odpovědném, promyšleném přístupu k přípravě každého shromáždění církve.

Druhá část poznámky se týká zpěvních či vokálně instrumentálních vstupů do bohoslužby - ať už v podání souborů z církve či mimo ni. Zejména shromáždění sváteční, např. tradiční bohoslužby k svátku M. Jana Husa, k výročí br. patriarchy Karla Farského, bohoslužby církve v přímém přenosu rozhlasu či televize dávají prostor k hudebním vstupům. Zpěv a hudba jsou dary Ducha svatého. Slavnostní bohoslužba je jimi bezesporu obohacena. Ale i zde nesmí v žádném případě docházet k nesouladu interpretované skladby s jejím

vřazením do liturgického dění. O to více je zapotřebí pečlivé, odpovědné dramaturgické přípravy, ve které ve scénáři sledujeme nejen časový faktor, ale rozvržení písní pro obec věřících, jakož i vhodnost hudebních vstupů a jejich zařazení do konkrétní části Liturgie. Ne vždy se to daří. Neboť zdá se, že prioritní je zpěv, ale jeho obsah již uniká. A s tím i vhodnost či nevhodnost písně či skladby v kontextu liturgického slavení. A tak může docházet za účasti hostů z ekumeny (zejména hostů z liturgických církví) k malým trapasům. Uvedu konkrétní příklady. V r. 2007 soubor Chorea bohemia pod vedením Jaroslava Krčka zpíval části liturgického ordinaria - ale např. Credo až v druhé části bohoslužby. V témže roce při bohoslužbě ve Škodějově dětský sbor Jizerka zpíval některé části Ebenovy Truvérské mše. Část určená k Obětování - "Chléba a víno neseme" - zazněla po Zpřítomnění. A letos sbor Jakoubka ze Stříbra v Betlémské kapli 6. července zvolil Sanctus rovněž

Pokračování na str. 3

Rozhovor

- * **Haló, kdo je tam?**
- * **Tady je Bůh.**
- * **To jsi ty, Bože? Já myslel, že už snad ani neexistuješ.**
- * **Proč?**
- * **Často jsem k tobě volal, ale ty jsi mi neodpovídal.**
- * **Proč myslíš, že jsem ti neodpovídal?**
- * **Vzpomínáš, jak nám před pěti lety umíral dědeček? Prosil jsem tě, abys mu dal ještě alespoň trochu času...**
- * **A ty si myslíš, že mu u mne není lépe?**
- * **Takhle jsem o tom nepřemýšlel. Všem nám moc chybí.**
- * **Však se neboj, zase se uvidíte, až přijde čas. Dědečkovi je teď dobře.**
- * **Víš, Bože, bylo a stále je těžké tomu uvěřit. Lidské tělo bez ducha vypadá, že je člověk definitivně pryč. Jako by beznadějně zmizel. Je po něm prázdno.**
- * **Pamatuješ na slova z knihy Kazatel? Četl je farář na dědečkově pohřbu: „A prach se vrátí do země, kde byl a duch se vrátí k Bohu, který jej dal.“ Je v tom beznaděj, nebo zaslíbení? Stále si myslíš, že jsem ti tam neodpověděl?**
- * **Máš pravdu, tehdy mi to nedošlo. Odpuť mi moji malověrnost.**
- * **Ale já se přeci nezlobím. Být člověkem není lehké. Mnohdy se dostanete na pokraj svých sil. I můj syn o tom ví své.**
- * **Ale co máme v takových situacích dělat?**
- * **Je to prosté, důvěřovat mi. Víc nežádám... Teď už musím končit.**
- * **Zase zavoláš?**
- * **To záleží na tobě.**

Aleš Toman

Z kazatelského plánu

11. neděle po svátcích svatodušních

Téma: Otče náš, který jsi v nebesích...

"Modlete se!" je výzva, která se ozývá na stránkách Písma velmi často. Modlit se v duchu a v pravdě je výsada prožívat důvěrnou jistotu člověka jako dítěte všemohoucího Boha. Nedobrý či odmítavý poměr k Ježíši Kristu je životem bez pravého modlitebního ducha. Nepřiznat se k Ježíši jako k Synu Božímu, který zdůvěrnil vztah lidí k Bohu tak, že mohou volat: Abba – Otče, znamená nežít ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého, ale toliko ve svém jménu, které bude vymazáno z knihy života.

Vstup: Ex 20,1-6

Tužby:

2. Aby naše jméno z knihy věčného života pro projevy nelásky k Otci v nebesích nebylo vymazáno...
3. Aby nikdo z nás nezapřel Krista, zjevitel Božího otcovství...

Epištola: Zj 3,1-6

Evangelium: J 10,22-30

K obětování: Ř 8,15-16

K požehnání: Ga 4,6-7

Modlitba:

Pochválen buď, Pane Ježíši Kriste, jenž jsi nám zjevil svého Otce a ukázal, že je to i Otec náš. Děkujeme, že jsi nás naučil k němu se modlit, prosit jej, jemu děkovat a jej oslavovat. Dej, abychom i my dovedli učit modlitbám všechny, kdo to nedovedou a kdo Boha jako Otce nepoznali. Amen.

Vhodné písně: 151; 11 nebo 25; 166

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Naše církve náležejí k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písma svatého. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamýšlení a modlitbě.

(pokračování z minulého čísla)

V modlitbě Otčenáš se podle Pána Ježíše máme modlit: „Nevydej nás v pokušení / na pospas zkoušce!“ S překvapením se ptáme: Cožpak Bůh sám nás chce uvádět do příležitosti ke hříchu? Je pravda, že Bůh řídí osudy každého člověka a že z Boží vůle se může člověk dostat do situace, která pro něj bude znamenat nebezpečí hříchu. Ale na každém z nás je, abychom takové chvíle překonali a osvědčili se jako lidé Bohu věrní. Kdo žije v obecnosti s Bohem, prochází pokušením nedotčen, protože k tomu má vnitřní duchovní sílu. V čase pokušení a zkoušky nám pomáhá modlitba, abychom odolali moci zla. (Podle F. Kováře)

Mt 6,13; L 11,4

Pán Ježíš varuje před svody. Běda člověku, který je druhým k pohoršení! Není větší zločin než zničit nevinost lidské bytosti, a tak neblaze ovlivnit celou její budoucnost. Svůdce si zaslouží, aby mu na krk pověsili mlýnský kámen. Tento kámen k mletí obilí byl tak velký a těžký, že se uživalo oslů, kteří ho utáhli. Viz králíčtí:

"žernov osličí". S takovým kamenem na hrdle má být do mořské hlubiny ponořen člověk pohoršující druhý. I nadále mluví Pán Ježíš s velikou nadsázkou, aby nás důtklivě varoval a uchránil před hříchem.

Mt 18,6-9; Mk 9,42-48; L 17,1-3
Mějte se na pozoru! Budte bdělí! Váš protivník ďábel obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pohltil. Vzepřete se mu!

1 Pt 5,8-9

Toho, kdo se bojí Hospodina, nepotká nic zlého, z pokušení ho Bůh zase vysvobodí.

Sírachovec 33,1

Příklad Pána Ježíše nám pomáhá překonat pokušení. Bůh nedopustí, abychom byli zkoušeni nad naše síly.

Žd 2,18; 1 K 10,12-13

Pán Ježíš v rozhovoru s učedníky na Olivové hoře varoval před falešnými proroky, kteří se budou dovolávat jeho jména a mnohé lidi svedou. I dnes se objevují podivné sekty s podivnými vůdci, kteří se navenek hlásí k Ježíšovu jménu, ale jejich cíle jsou Kristu na míle vzdáleny. Těžce na to doplatí důvěřiví lidé, kteří se dali svést.

Mt 24,4; Mk 13,5; L 21,8

Na boj s tím Zlým máme být připraveni a hledat sílu u Pána Ježíše. Oblacme plnou Boží zbroj: pás pravdy, pancíř spravedlnosti, obutí ke službě evangelium pokoje, přilbu spasení a meč Ducha.

Ef 6,10-17

Jednejme vždycky tak, abychom nekladli bližnímu do cesty kámen úrazu a nepůsobili pohoršení v rodině, ve sboru, v diecézi, v celé církvi, ve světské společnosti!

Ř 14,12-13

Nikomu nedávejme v ničem příležitost k pohoršení, ale ve všem se prokazujeme jako Boží služebníci!

2 K 6,1-10

A jaký bude konec pokušitele? Jan ve svém vidění na ostrově Patmu spatřuje velikého draka, toho dávného hada zvaného ďábel a satan, který sváděl celý svět – je svržen na zem a s ním jeho anděl. V dalším zjevení vidí Jan konec satana – ten svůdce ďábel je uvržen do jezera, kde hoří síra.

Zj 12,7-9; 20,10

Texty vybrala: Jiřina Kubíková

(pokračování příště)

Nad Písmem

HLE, MATKA TVÁ

J 19,25-27

V tradičních církvích se 15. srpna slaví svátek Nanebevzetí Panny Marie. Tento svátek nemá biblickou oporu. Prvotní církve se Marií a teologickými spekulacemi o ní nezabývala.

V centru veškerého dění byl Vzkříšený a Oslavený Pán, který tajuplným způsobem přebýval ve svém lidu. Přesto ale v 5. století, kdy Efezský koncil přiřkl Marii titul Matka Boží, vyvolalo toto rozhodnutí církevních otců v Božím lidu značné vzrušení, oživení i velice kladné přijetí. Církevní otcové jen potvrdili to, po čem podvědomě toužila křesťanská duše – oslavovat tajemství, v němž obyčejná žena z masa a kostí zrodila samého Boha. Úcta k Matce Boží od té doby začala narůstat a dala zaznít dosud tlumeným tónům skrytých archetypálních představ starověku o velké matce či mateřském aspektu Boha.

Zamyslíme-li se nad tím, zda církve potřebuje dogmatickou teologii o Marii - či mariologii, jak je tomu v katolictví - můžeme bez mrknutí oka říci, že nepotřebuje. A přece by bez Marie byla církev nesmírně ochuzená. Mnozí lidé v církvi ve skutečnosti touží uctívat Matku Páně, touží po Marii celou svou duší. A tak se lze domnívat, že mariánská úcta je především potřebou psychologickou. Ne každý člověk je teolog a ne každý člověk má potřebu popisovat Boha pomocí nedůležitých mužských abstraktních formulí. Většina lidí dogmatickou spekulativní teologií pohrdá (často právem) a raději odívá své náboženské představy do konkrétních a srozumitelných obrazů a představ. A Maria je v tomto směru ideální objekt.

Ryze mužské patriarchální a protestantské představy Boha jsou dnes přžitkem a jsou i trnem v oku mnoha

upřímně hledajících. Proto mariánská rozjímání mohou i v naší církvi sehrát velice pozitivní roli při hledání a ujasnění si mužské a ženské identity, i při znovuoživení církve.

Přemýšlíme-li o životě této ženy, okamžitě nás napadá množství archetypálních představ, které mohou značně pomoci, zvláště v pochopení ženské osobnosti. My známe mariánskou úctu především ve formě dekadentní lidové zbožnosti, katolicismu minulých staletí. Ale nově a správně pojatá mariánská úcta může mít blahodárné účinky, zvláště při utváření ženské duchovní identity a spirituality. Vždyť Maria v sobě ukrývá všechny inspirující aspekty ženské duše: aspekt panny, dívky, neposkvrněné čistoty, těhotné ženy, matky, matky bolestné, moudré ženy, Panny Marie nanebevzaté i Královny nebes s žezlem vládkyně a korunou slávy.

Dnešní biblický text hovoří ještě o jednom tajemství. Je to tajemství, které se dá vykládat v několika rovinách. Každý z nás máme matku. Ne každá matka ale je, nebo byla, věřící, milovanou bytostí, na kterou bylo vždy spolehnutí. Ježíš na kříži předává Janovi svou matku a matce světuje Jana jako syna. K čemu zde dochází? Jisté že nejde jen o to, aby Jan ochránil a zaopatřil Ježíšovu matku. Jde o mnohem víc, o něco mnohem hlubšího. Jan totiž přijímá Marii jako svou duchovní matku - a Maria přijímá Jana jako svého duchovního adoptivního syna. Jan byl známý tím, že uměl vášnivě milovat, že jeho láska byla silnější než strach ze smrti. Proto jako jediný z apoštolů Ježíše v nejtěžší chvíli nezahladil. (Opravdová láska je silnější než smrt.) Co z toho vyplývá? Dokáže-li někdo s neztenčenou láskou mi-

lovat matku Boží tak, jako miluje Krista, ujmě se ho mateřský aspekt Boží. Takový člověk dostane z duchovního světa za svou lásku a úctu k matce Boží vzácný dar: zjemnění cesty a mimořádnou mateřskou ochranu. Vždyť považte, že Jan, miláček Páně, i miláček matky Boží, jako jediný apoštol nezemřel násilnou smrtí a odešel v pokoji a míru i v plnosti let. Proto se říká: „I kdyby vás všichni opustili, a dokonce i sám Bůh se ukryl v temném mraku, vaše duchovní matka vás nikdy neopustí a bude s vámi stát pod křížem, podírat vás a provázet svou láskou a duchovní pomocí, dokud nenaleznete spočinutí v náručí Boží.“ Na druhou stranu: vášnivá, upřímná a nesobecká láska Janova zřejmě dopomohla Ježíšově matce dokončit její cestu.

Z ezoterního hlediska je tento příběh také nádherným obrazem vztahu našeho omezeného pozemského vědomí a naší nesmrtelné duše. Pokud tato skrytá spolupráce zdánlivě probíhá a roste, stane se pro nás Maria – naše nesmrtelná duše – prostřednicí všech milostí.

Lubomír Zíta

Hospodine, děkujeme ti za příklad čisté, mateřské lásky, ztělesněné matkou Boží. Kéž si budoucí maminky osvojí něco z Mariiny vášnivé lásky k Bohu, z její statečnosti a opravdovosti víry. Pro nás ostatní ať je Maria příkladem, jak Krista zrodit, jak s Kristem chodit a jak ho duší i tělem následovat až do Království nebeského. Amen.

ZE ŽIVOTA MANŽELKY BRATRA FARÁŘE

Jsem jedna z těch (ročník 1923), která zažila dobu "Čech do mecha, mech do Dunaja". Můj tatínek jako mladý výpravčí ČSD uposlechl výzvy "Od Plzně až na východní Slovensko" a odešel do Bánovce nad Ondavou, kde jsem se jako druhá dcera narodila. Odtud ze zdravotních důvodů (následek TBC) se nechal přeložit do hor – Rybárpole u Rožumberoka, kde působil jako přednosta stanice.

V roce 1932 rodinu postihla tragédie. Na záškrt zemřela moje patnáctiletá sestra Věra. Protože naši měli všechno přibuzenstvo i hroby v Čechách a platili si na kremaci (krematorium bylo pouze v Moravské Ostravě), žádali o rozloučení Andreje Hlinku v Rožumberoku na faře. V té době ale Římskokatolická církev odmítala kremace. Správce školy v Liptovské Osadě, lutherán a náš velmi dobrý přítel, nám poradil, že u nich dělá bohoslužby na evangelické faře a učí náboženství československý farář Rastislav Uhlar. Tatínek se obrátil se žádostí na faru v Liptovské Osadě a bratr farář vyhověl. Rozloučení na nádraží v Rybárpoli bylo důstojné, ještě se rozloučil i u ukládání rakve do služebního vagonu rychlíku do Moravské Ostravy, kde se konala kremace a po dalším obřadu uložení urny do kolumbaria. Z Římskokatolické církve jsme vy-

stoupili, já začala chodit na náboženství do evangelické fary v Ružomberoku, kde br. farář Uhlar konal bohoslužby a učil nás náboženství.

Rybárpole rodičům moc připomínalo zemřelou sestru. Tatínek žádal o přeložení do Prešova, kde opět působil jako přednosta stanice. Prešov, ač veliké okresní město, patřilo náboženskou obcí pod Košice. Odtud k nám jezdil do školy učit náboženství bratr farář Kadlec a my často dojížděli do Košic na bohoslužby.

Rodiče cítili zhoršující se politickou situaci, když z Užhorodu ujížděli vyhnaní Češi, a tak tatínek požádal o přeložení do Rokycan, kde s dědečkem vlastnil rodinný domek. A právě vjezd okupantů roku 1939 nás zastihl již v Rokycanech. Tatínek byl následně přeložen nejprve do Karlových Varů a krátce nato do Plzně.

Ve škole mi čeština nedělala potíže, protože se doma mluvilo jen česky. Ihned jsme se přihlásili našemu br. faráři a zapojili se do církevní práce, kde jsem poznala Jaroslava Adamce. Po vystudování učitelského ústavu v Brně jsme měli roku 1946 svatbu v Hradci Králové, kam byl manžel přeložen jako pomocný duchovní. Já dostala umístěnku učit na odborné škole pro ženská povolání.

Narodila se nám dcera a poté v Polici nad Metují, kde br. biskup potřeboval obsadit faru, syn. Po čase jsme se přestěhovali do Litomyšle. Do té doby zde působil br. farář Metyš. Měl veliké zásluhy o zdejší kraj a město, ale byl tehdejšímu režimu nepohodlný, tak odešel do Moravské Třebové. Tenkrát byla nevyhovující doba pro ženy farářů, zejména učitelky. Žádná škola mě nesměla přijmout, abych nekazila mládež. Ale vždy se našli hodní lidé a později jsem zaměstnání našla.

V Litomyšli jsme byli krásných dvacet pět let. Manžel ze zdravotních důvodů odešel roku 1983 do důchodu, a tak jsme se přestěhovali do Rokycan. Dcera převzala vilku pro rodičích a je zde lékařkou. Syn se dostal do Žiliny na Vysokou školu dopravní a je nyní v Ostravě. Jsem vděčna hodným a nebojácným přátelům, kteří tenkrát po různých odvoláních pomohli, aby naše děti mohly studovat.

Stejně jako v Litomyšli i zde v Rokycanech hraji na harmonium při bohoslužbách - pokud mi to zdraví dovolí. Vzpomínám na mládí, politické události a rodinný život farářů naší generace.

Naděžda Adamcová,
roz. Procházková

TÁBOR VE ZNAMENÍ BABYLONSKÉHO ZAJETÍ...

Dokončení ze str. 1
čemž svědčila "bojovka" s řadou úkolů – děti musely získat zlato a dobytek na cestu, usadit se na místě, kde dříve sídlil jejich rod (a nakreslit mapu své cesty), postavit domy a obdělávat pole, postavit Hospodinu oltář a obětovat mu.

Potom jsme se již pustili do stavby zbořeného chrámu. Nejprve bylo nutné shromáždit cenné dřevo (ryze praktická hra - v kuchyni jsme již trpěli jeho vážným nedostatkem) a poté se již malým architektům v lese fantazii meze nekladly. Našli se ovšem pilní úředníci, kteří chtěli stavbu přezkat. Bylo proto nutné najít v archivech výnos krále Kýra, jenž stavbu povoloval. Podařilo se

to – i ti nejmenší se naučili najít v Bibli určitý text a poté soutěžili, kdo nejrychleji najde ten pro danou chvíli důležitý – Ezd 6,3-5.

Ezdráš byl velký znalec Zákona. My jsme se aspoň naučili Desatero. Velmi se nám hodilo také téma vyhlášené celocírkevní výtvarné soutěže – "Kámen ke kameni a je tu chrám" – všechny děti nakreslily svou představu chrámu.

Nehemiáš byl králův číšník – naléval mu víno. Samo o sobě to nemusí být těžké, když však závodíte na čas v naplňování kelímků vodou a nesmíte přelít ani nedolít, není to tak snadné. A co teprve stavba hradeb kolem Jeruzaléma, když vám to navíc kazí nepřátelští

Samařané, kteří se snaží hradby vám poškodit a uloupit cihly (listy papíru pospojované kancelářskými sponkami).

Na závěr jsme si ještě připomněli královnu Ester, o které jsme si podrobně vyprávěli loni. Ester připravila pro svého královského manžela hostinu. Děti si mohly samy vybrat, co nám uvaří – ovšem v kotlíku na ohništi. Hostina se skládala z výborné česnečky, bramborového guláše a jako bonus (či úplatek?) dostal každý vedoucí párek v rohlíku.

Kromě uvedených a dalších her jsme stihli i tři celodenní výlety – do Pelhřimova, na Blaník a na Český Šternberk, koupání v nedalekém rybníku Valcha, sportovní olympiádu, divadelní představení "O ostrově splněných přání", táborák, diskoteku a další program.

A kolik nás letos bylo? Jistě nejsme sami, kdo na svých táborech zažívají "novou generaci". Letos s námi jelo 21 dětí, z čehož bylo šest předškoláků a i ti další byli většinou mladší než deset let.

Máme velkou radost, že s námi mohly jet i čtyři děti z Husitského dětského domova v Dubenci u Příbrami a dalších pět dětí ze sociálně slabých rodin. Bylo to možné díky trvající přízni našich sponzorů – nadace Veolia, firmy Doma a. s., náboženské obce Praha – Staré Město a pražské diecéze.

Moc jim za jejich pomoc děkujeme a již teď se těšíme na příští tábor – tentokrát se budeme seznamovat s evangelii.

Jana Krajčířiková

KE ZPĚVU PÍSNÍ...

Dokončení ze str. 1
po Zpřítomnění. Podotýkám, že latina mně vůbec nevádí, ale jestliže se v dramaturgii sbor opírá především o staročeské chorály v úpravě Petra Ebena, pak i tento vstup byl tím více nevhodný.

Z uvedeného vyplývá, že přípravě slavnostní bohoslužby - její dramaturgii - nevěnujeme v církvi dostatečnou pozornost. Leckdo si říká, hlavně, že se zpívalo. Bylo to přece krásné. Jako bychom zapomínali na požadavek, jenž byl dříve plně respektován, že cokoliv se v církvi zpívá, necht' má nejen uměleckou hodnotu, ale také necht' souznívá s duchem obřadu - v našem případě bohoslužby církve.

Snad je to také zapříčiněno tím, jak uvedl zesnulý bratr prof. Juraj Pospíšil ve svém článku "Pohled na církve od varhan" (In Kalendář Blahoslav, 2004, s. 86 - 89), že „nám chybí oficiální úřad kantora církve, jaký mají např. evangelíci. Jeho úřadem musí projít vše, co se v církvi v hudbě tvoří a používá, on dává závazná doporučení.“ A pokud nemáme tento úřad, pak máme liturgický sněmovní výbor, jehož členové nesou na svých bedrech zodpovědnost za péči o bohoslužbu a obřady církve.

Zdeněk Kovalčík,
člen liturgického sněmovního
výboru

UČEDNÍK

JOACHIM DACHSEL

*Byly doby, kdy jsem si myslel:
Dostává přece ve mně
obstojného bojovníka,
prostě pomocníka,
který jeho věc ponese dál,
pravého následovníka,
na něhož je spolehnutí.*

*Mnoho vody
od těch dob uplynulo -
mnoho vody v řece
a mnoho vody do vína.*

*Spatřil jsem se v zrcadle jeho očí.
Teď znám tu směs:
trochu Šimona, toho ukvapeného.
Špetka Jidáše.
Víc než zrnko nerozumu
sporu o pořadí pošetilců...*

*A vím, kde je mé místo.
Ano, v houfu celníků a
na straně nevěstek,
mezi spáči z Olivové hory,
v průvodu bezvýznamných
galilejských žen.*

*Byly doby, kdy jsem se domníval...
Ach,
mnoho vody
od těch dob uplynulo.*

*Vím, že pro něho
netáhnu nic. Táhne nás
všecky sám.*

Přeložili
Jarmila a Zdeněk Svobodovi

NA HLUBINU

Známý chemický koncern, který má v Maďarsku značný podíl na devastaci životního prostředí, se pod tlakem konkurence rozhodl vylepšit svou špatnou pověst.

Rozjel reklamní kampaň, která měla veřejnost přesvědčit o solidnosti firmy. Z televizních obrazovek se lidé dovídali o skvělém výrobním programu a mohli na vlastní oči vidět moderní, čisté budovy jednotlivých závodů, obklopené svěží zelení.

Aktivisté ekologických organizací věděli své, a tak uspořádali protiakci. Sešly se tisíce demonstrantů a mottem celé akce se stalo heslo, vyjadřující základní požadavek shromáždění: „Změňte své činy, ne jen svou imidž!“

Aplikace na víru a duchovní život by mohla znít třeba: „Změňte svá srdce, ne jen své předpisy, liturgii!“

Přesně totéž se Pán Ježíš snažil vysvětlit i skupině farizeů, se kterými se často dostával do konfliktu. Že by byl Boží Syn tak ješitný a militantní? Ba ne, jen nesnášel pokrytectví a hřích – proto musel na adresu církevních špiček vyslovit tvrdou kritiku:

„Vy farizeové očistíte číše a misky zvenčí, ale vaše nitro je plné hrabivosti a špatností. ... nedbáte na spravedlnost a lásku, kterou žádá Bůh. ... S oblibou sedáváte na předních místech v synagogách a líbí se vám, když vás lidé na ulici zdraví. ... Běda vám, vzali jste klíč poznání, sami jste nevěšili, a těm, kteří chtěli vejít, jste v tom zabránili.“ (L 11,39-52)

Angažovanost v církvi ani získání uznávané církevní funkce nemusí být zárukou duchovní kvality.

Jinými slovy – hříšníka nespasí žádná organizace ani přesné dodržování jejích regulí či pravidel. S Boží pomocí to můžeme zvládnout – nejen slovy, ale konkrétními skutky víry.

Jen tak bude naše svědectví požehnané a povede i druhé na hlubinu.

-czka

ZPRÁVY

Vzpomínka

Náboženská obec v Kvasicích si 15. srpna připomíná 5. výročí úmrtí svého bývalého faráře a věrného služebníka Páně bratra Miroslava Kučery a též 4. výročí (květen 2009) úmrtí jeho manželky Vlastimily Kučerové, která mu byla v jeho nelehkém povolání – službě Pánu Bohu a církvi – velkou oporou. Vzpomínáme na jeho pěkná kázání a hlavně krásný zpěv, který zněl při každých nedělních bohoslužbách. Hrál též velmi dobře na housle v Kvasickém kvartetu a vyučil i několik dětí hře na tento hudební nástroj. Svou duchovenskou službu konal téměř až do konce života tj. víc než 45 let.

Br. farář Kučera byl velmi pracovitý. V případě nepřítomnosti některého člena rady starších se vždy ochotně ujal práce, ať již to bylo archivování, evidence členů – matrika, účetnictví, pokladna, zápisu ze schůze RS či zápisu do kroniky. Bylo-li potřeba vymaloval i kanceláře, natřel okna a udržoval Husův sbor a faru včetně zahrady a parku.

V duchu mu děkujeme za vše, co pro naše společenství s manželkou dělali a hlavně děkujeme Pánu Bohu za jeho bohatý život naplněný službou, ochotou, poctivostí a opravdovostí. Rádi na br. faráře Miroslava Kučera

a sestru Vlastimilu vzpomínáme. Kdo jste je znali, vzpomínejte s námi.

Rada starších Kvasice

Po roku opět v Lúčke

Už po čtvrtý krát, ale tento rok v časovom predstihu, už 28. 6. sme sa zhromaždili v lokalite obce Lúčka pri Rožňave, aby sme si my, členovia náboženskej obce v Košiciach spoločne s regionálnou organizáciou Českého spolku v Košiciach pripomenuli duchovný odkaz verného kňaza, svedka Ježiša Krista a mučenika Majstra Jana Husa. Svätocnné bohoslužby sa konali v areáli zručanín bývalého husitského kostolíka.

Pri tejto príležitosti bohoslužby z priameho poverenia brata slovenského biskupa ThDr. Jana Hradila, Th.D. vie-

dol brat vikár Jan Lauko. Brat biskup poslúžil kázaním na sviatok Majstra Jana Husa 6. júla v Betlémskej kaplnke v Prahe.

Po bohoslužbách v čarokrásnej oblasti Gemera sa konal sviatocnný koncert Komorného orchestra Musica Iuvenalis a umelcov Štátneho divadla v Košiciach. Zazneli diela Antonína Dvořáka a Karla Svobodu.

Tešíme sa na spoločné stretnutie u bohoslužobného stola v Lúčke na budúci rok, kedy z príležitosti okrúhleho výročia vzniku ČČSH budú mať tieto oslavy celocirkevný charakter a veríme, že sa stretneme aj s bratmi a sestrami z Českej republiky.

Jan Lauko

Koncerty u sv. Mikuláše

* 17. 8. – 20 h

W. A. Mozart – Requiem
Praga Sinfonietta Orchestra,
Vox Praga Chorus,
diriguje: M. Němcová

* 18. 8. – 17 h

Bach, Händel, Purcell
M. Pšenička – varhany,
Z. Šedivý – trubka,
J. Šedivý – trubka

* 19. 8. – 17 h

Händel, Pachelbel, Dvořák
Dana Krausová – soprán,
Bohumír Rabas – varhany

* 20. 8. – 17 h

Bach, Vivaldi, Dvořák
ADAMUS TRIO,
J. Adamus – hoboj,
J. Adamusová – viola,
K. Novotná – čembalo

* 21. 8. – 17 h

Bach, Händel, Mozart
Zuzana Němečková – varhany,
Petr Příbyl – viola

* 21. 8. – 20 h

Händel, Bach, Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrát – barokní housle

* 22. 8. – 17 h

Bach, Telemann, Händel
Marie Šestáková – varhany,
Vladislav Kozderka – trubka

* 22. 8. – 20 h

Händel, Bach, Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrát – barokní housle

* 23. 8. – 17 h

Mozart, Beethoven, Bizet
PRAGUE WIND QUINTET

* 23. 8. – 20 h

Händel, Mozart, Bach, Vivaldi
A. Bárta – varhany,
Camerata Pragensia orchestra

KALENDARIUM – SRPEN

17. 8. 1419 - Houfy městské chudiny a drobného řemeslnictva se vrhly na pražské kostely a kláštery. Davy ničily varhany, obrazy, ornáty kněží. O dva dny později zaútočily i na staroměstské nevěstince.

18.-21. 8. 1969 - Na mnoha místech republiky (zejm. v Praze, Brně, Liberci) došlo k živelným pouličním demonstracím jako výrazu nesouhlasu občanské veřejnosti s okupací; k jejich potlačení byly nasazeny armádní složky, Bezpečnost a Lidové milice. Srpnové nepokoje představovaly největší otevřeně vedený boj v Československu proti totalitní moci a jejím ozbrojeným silám a ukončily legální aktivizaci občanské společnosti, konec všem pokusům o jakoukoliv demokratizaci společenských vztahů, politického systému i hospodářství. Definitivně skončilo období koketování s reformami a začala éra normalizace.

19. 8. 1619 - Ferdinand II. byl sesazen generálním sněmem zemí Koruny české z českého trůnu. Návrhy na zvolení saského a savojského vévody neprošly, většina (36 šlechticů z 41) se nakonec přiklonila ke kandidatuře vůdce protestantské Unie v Německu, falckého kurfiřta Fridricha Falckého (příbuzného dánského krále Kristiána IV., nizozemského místodržícího Mořice Oranžského, a zejména anglického krále Jakuba I., s jehož dcerou Alžbětou Stuartovnou uzavřel 24. února 1613 sňatek).

19. 8. 1909 - Narodil se v Praze Vladimír Skalička (+ 17. 1. 1991 v Praze) - jazykovědec, praprotomek malíře Josefa Mánesa, první profesor obecného jazykozpytu a zakladatel oboru ugrofinských jazyků. Zabýval se i bohemistikou (mj. *Typ češtiny*, 1951), slavistikou, ale i dalšími jazyky včetně orientálních. Měl k tomu mimořádné dispozice a celkem se - alespoň zčásti - dokázal orientovat v neuvěřitelných 1200 jazycích a dialektech! Těchto dispozic využil k vytvoření nové moderní koncepce jazykové typologie, které se dostalo celosvětového uznání. V jejím rámci rozlišil pět základních jazykových typů: flexivní (kam patří například čeština a většina indoevropských jazyků), introflexivní (například arabština), aglutinační (turecké jazyky a další), izolační (některé africké jazyky) a konečně polysyntetické (čínština). Svě názory shrnul v práci *Vývoj jazyka* (1960). Do jazykovědy významně zasáhla i jeho manželka Alena (pro změnu pochází z rodiny Bedřicha Smetany).

20. 8. 1609 - Majestát na náboženskou svobodu vydal Rudolf II. pro Slezsko. Výslovně se zde povolovala svoboda lutherského (augšpurského) vyznání. Obě náboženství - římskokatolické i lutherské směly užívat kostely i školy a konat bohoslužby. Slezské stavy si rovněž vynutily slib, že volba nejvyššího zemského hejtmana má být omezena na světská knížata. Obyvatelstvo loketského kraje a Kladska se spravovalo českým Majestátem. V Lužici nebyli evangelici utiskováni, Morava měla zabezpečenou svobodu Matyášovými sliby.

20. 8. 1959 - Zemřel ve Zwickledt v Rakousku Alfred Kubin (* 10. 4. 1877 v Litoměřicích) - rakouský malíř, kreslíř, grafik a spisovatel, který vynikající kreslířské schopnosti uplatnil hlavně jako ilustrátor - svými kresbami doprovázel na 70 publikací. Volil nejrady perokresbu, která mu dovolila uplatnit jeho osobitý styl, v němž jemnými čarami dosáhl zvláštní tísňivé atmosféry. V literatuře jsou pro jeho dílo charakteristické fantaskní a snové prvky, jeho jediný román *Die andere Seite* (1909, česky *Země snivců*, 1947) v leccems připomíná Meyrinkova Golema, kterého měl původně také ilustrovat. Celá věc vedla mezi nimi k roztržce a Meyrink svůj dosud nepublikovaný román poté přepsal. Vedle autobiografických knih napsal řadu esejů a statí - český výbor *Z mého života a mé dílny* vyšel v roce 1963.

21. 8. 1884 - Zemřel ve Vlčkovcích u Hradce Králové Bohumil Kubišta (+ 27. 11. 1918 v Praze) - malíř, grafik a teoretik umění, jehož dílo ovlivnilo celou meziválečnou generaci výtvarníků.

22.-29. 8. 1434 - Na říšském sněmu v Řezně jednalo české poselstvo se Zikmundem o uznání kalicha pro celou zemi (nikoli tedy jen pro husity). Po týdenním jednání se však nedospělo k žádnému závěru.

22. 8. 1609 - Zemřel v Praze Jehúda Löw (* okolo 1520 ve Wormsu) - židovský rabín a učenec, který proslul zejména jako velký znalec talmudu, ale vynikal i v astronomii a matematice a byl osobním přítelem Tychona de Brahe. Jeho jméno dodnes nese jeden z měsíčních útvarů.

22. 8. 1859 - Císař propustil ministra vnitra A. Bacha a na jeho místo povolal dosavadního haličského místodržitele hraběte A. Goluchowského. Propouštěcí dekrety dostal i šéf nejvyššího policejního úřadu J. Kempen a císařův osobní pobočník K. Grünne. Jejich odchod bývá spojován s pádem neoabsolutismu (Bachova).

22. 8. 1969 - Představenstvo Federálního shromáždění přijalo zákonné opatření č. 99/1969 Sb. (tzv. pendrekový zákon), který legalizoval krvavé zásahy proti demonstrantům při 1. výročí srpnové okupace.

22. 8. 1974 - Zemřel v Praze Václav Vojtíšek (* 9. 8. 1883 v Praze) - historik, archivář a vysokoškolský pedagog, ředitel Archivu hlavního města Prahy (1921-40, 1945-48). Zabýval se studiem městských knih (například *O studiu městských knih českých*, 1916, *Vývoj městských knih v ČSR ve světlotiskových ukázkách*, 1928-31), sfragistikou (naukou o pečetích) a heraldikou (například *Naše státní znaky*, 1921, *O pečetech a erbech měst pražských a jiných měst českých*, 1928), ale též dějinami Prahy a Univerzity Karlovy.

23. 8. 1914 - Ve Francii vznikla první česká dobrovolnická vojenská jednotka - rota Nazdar. Tvořilo ji 300 dobrovolníků z řad našich krajanů žijících ve Francii. Rota byla součástí cizinecké legie (1. setnina 3. praporu 1. pochodového pluku).

(red)

KŘESŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES

již desátý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku
za skvělé ceny!

www.mesites.cz

Využitím našich služeb současně podpoříte
misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku.
Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou dovolenou
i dovolenou studentů a mládeže.

Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!

info@mesites.cz

kata.mesites@seznam.cz

Skype: [kaťadohnal](https://www.skype.com/name/kaťadohnal)

GSM +385915659536

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

ROZMLUVA V CHRÁMU

Židé na Ježíše naléhali: „Jsi-li Mesiáš, řekni nám to otevřeně!“ (J 10,22-30) Co jim odpověděl, se dozvíte, když si vybarvíte všechny čtverečky a přečtete písmenka v nich.

(Řešení z minulého čísla: Syn člověka je pánem nad sobotou.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz